

Müslümanlar kendi inançlarını uygulayarak ehli kitap'la dostluk içinde yaşarlar

Allah Kuran'da Müslümanlara dostluğu, sevgiyi, kardeşliği, iyiliği emreder. Müslümanlar bu ahlakları gereği, Allah'a iman eden, Allah'ın peygamberlerinin hak olduğunu kabul eden Kitap Ehli'ne karşı da dostça ve hoşgörüyü yaklaşırlar. Allah, Müslümanın Kitap Ehli'yle nasıl bir ilişki içinde olması gerektiğini çeşitli ayetlerde şöyle bildirmektedir:

Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (Al-i İmran Suresi, 199)

Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp çıkarmayanlara İYİLİK YAPMANIZDAN ve onlara adaletli davranmanızdan sizi SAKINDIRMAZ. (Mümtehine Suresi 8)

Gerçek şu ki, iman edenlerle YAHUDİLER, sabiiler ve HRİSTİYANLARDAN Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için KORKU YOKTUR, onlar MAHZUN DA OLMAYACAKLARDIR. (Maide Suresi, 69)

Bu ayetlerden anlaşıldığı üzere Müslümanlar, Kitap Ehli'ne karşı Kuran ahlakının gerektirdiği şekilde dostça bir tavırla yaklaşırlar. Kitap Ehli'yle birlikte yemek yer, onların halini hatırını sorar, dostluk ve kardeşlik içinde olur, hasta olduğunda, muhtaç olduğunda yardımına koşar, gerekirse sadaka verirler. Ancak Allah Kitap Ehli ile olan ilişkilerin, '**Müslümanın inancını yaşamasını engelleyecek şekilde olmasını**' yasaklamıştır.

Bu yüzden Müslümanlar, Kitap Ehli'nden birini kendilerine yönetici olarak seçip, onların emri altına girmezler, din konusunda onların hükmünü kabul etmezler. Allah bu konuyu Maide Suresi'nin 51. ayetinde şöyle açıklamıştır:

Ey iman edenler, Yahudi ve Hristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (Maide Suresi, 51)

Bu ayette "**dostlar**" kelimesi iki kere geçmektedir. Biri "**evliyau**" kelimesi, "**koruyucular, kanun nazarında sorumlular, evliyalılar, efendiler, sahipler, malikler**" anlamındadır. Diğeri ise "**Yetevellehum**"dur. Bu da "**bakımını üstlenir, hakim duruma geçer, yönetimi ele alır**" anlamındadır. Yani bu ayette geçen "**dost, veli**" kelimesi "**yönetim**" anlamına gelmektedir. Allah Müslümanlara, onların

(Hristiyanların ve Yahudilerin) yönetimi altına girmeyin diye bildirmektedir. (Prof. Dr. Bayraktar Bayraklı, Kuran Meali)

Yaşar Nuri Öztürk de Kitap Ehli'yle, onları Müslümanlar üzerine **"yönetici seçme"** anlamında bir dostluk bağı kurulmamasını emreden bu ayeti şöyle tefsir etmiştir:

"Yahudi ve Hristiyanları işlerinizin başına getirmeyin. Kuran, Ehli Kitap'ı Müslümanlarla, Allah'ın birliği etrafında entegrasyona çağırmakta ve Allah'a inananlar dairesini genişletmek istemektedir. Bu, bir uluslararası dayanışma ve evrensel değerlerde beraberliktir. Ancak Kuran, Ehli Kitap'ın, gönül dostu (veli) edinilmeyeceğini söylemektedir." (Kuran'daki İslam, Yaşar Nuri Öztürk, s. 474)

Bu tefsirlerden de açıkça anlaşıldığı gibi Müslüman Ehli Kitap'la her türlü insani dostluğu kurar ancak inanç ve kültürleri çelişeceği için böyle birini kendisine yönetici olarak atamaz. Çünkü eğer bu tarz bir dostluğu kabul edip Ehli Kitap'tan birini kendisine yönetici olarak belirlerse burada bir çelişki meydana gelecektir. Müslüman bu yönetime uymaz. Bu anlamda bir dostluğu kabul etmez. Böyle bir yönetimi kabul ederlerse Müslümanlar assimile olabilir, inançlarını yaşamaları zorlaşabilir, ibadetlerini uygulama konusunda zorluk çekebilirler. Kültürlerini kaybedebilirler. Ancak Allah, Müslümanların Ehli Kitap'la yönetim dışında olan bir tarzda dostluk, kardeşlik ve sevgi bağı kurmasını tavsiye eder.

Allah Müslümanlara Kuran'da, müşrikleri bile güven içinde gidecekleri yere ulaştırmalarını emreder. Cinayet işleyeni affetmeyi tavsiye eder. Allah Müslümanlara böyle geniş çaplı sevgi, şefkat, dostluk ve iyiliği emrederken elbette Allah'a iman eden Ehli Kitap'la da bu şekilde bir bağ kurulmasını emreder. Al-i İmran Suresi'nde Kitap Ehli'nin Allah'a ve ahiret gününe iman ettikleri, iyiliği emredip, kötülükten sakındırdıkları, namaz kılıp secdeye kapandıkları, hayırlarda yarıştıkları şöyle bildirilmektedir:

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardandır. Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (Al-i İmran Suresi, 113-115)

Müslümanlar, Ehli Kitap'la Allah'ın varlığı, Cennet, Cehennem konularında dostluk ve ittifak halindedirler. Ancak onların şirke dayalı, İslam'a zıt fikirlerine destek olmaz, bu konularda onlarla dostluk kurmazlar. Bu anlamda da Maide Suresi'nin 51. ayetinde bildirildiği gibi inançlarını, ibadetlerini özgürce yerine getirebilmeleri için onların kendilerine yönetici olmasını kabul etmezler.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/muslumanlar-kendi-inanclarini-uygulayarak-ehli-kitapla-dostluk-icinde-yasarlar>